

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tost/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100204
Dátum vydania rozhodnutia: 7. novembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9517100204.13

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí 7. novembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému P. P. a spol., pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, 2 písm. a/, 3 písm. c/, 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a iné, o sťažnostiach obvinených Mgr. U. L., P. O. a T. T. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 17. októbra 2018, sp. zn. 4 Tp 26/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených Mgr. U. L., P. O. a T. T. sa zamietajú.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „ŠTS“), rozhodol, že: I. v zmysle § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených Mgr. U. L., P. O. a T. T. o prepustenie z väzby na slobodu zamietá, II. v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného Mgr. U. L. neprijíma, III. podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvinených Mgr. U. L., P. O. a T. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza. Uznesenie sudcu pre prípravné konanie napadli sťažnosťou všetci traja obvinení. Obvinený T. T. v odôvodnení sťažnosti poukázal na svoje vyjadrenie k podaniu prokurátora (predloženie žiadosti o prepustenie z väzby) o tom, že skutkové tvrdenia prokurátora sú nepravdivé a zavádzajúce, pretože pri hodnotení komunikácie G. K. v mobilnom telefóne neprezentuje doslovné vyjadrenia komunikujúcich osôb a rovnako je tomu vo vzťahu k hodnoteniu výpovedí P. P. a T. K.. Z vyjadrenia obvineného P. nemožno ako klientelu T. T. chápať v zmysle tvrdenia T. K., a teda skupinu osôb, ktorej mali byť vracané finančné prostriedky z faktúr. Výpoveď P. P. je naopak výrazne protirečivá voči tvrdeniam G. K., pričom policajti rozpory vo výpovediach neodstraňovali, argumentácia OČTK je tak založená na teoretických konštrukciách a vzájomne nenadväzujúcich dôkazoch. Opakované výsluchy G. K. neprinášajú nové skutkové okolnosti, jeho výpovede nie sú vo vzťahu k sťažovateľovi podporené žiadnymi dôkazmi. Po 12-mesačnom väzobnom stíhaní nemožno akceptovať menšie množstvo a kvalitu nepriamych dôkazov, absenciu uceleného sledu dôkazov, posilňujúcich podozrenie zo spáchania skutku T. T.. Z komunikácie G. K. a T. T. (chat 43) sa dá vyvodíť len to, že sa mali stretnúť, nevedno ako prokurátor dospel k záveru, že malo dôjsť k odovzdávaniu peňazí, konštatuje však, že k odovzdaniu peňazí malo dôjsť 21., 28. a 29. septembra 2017 a 4. októbra 2017 v Košiciach. Takýto postup OČTK je prejavom

dôkaznej núdze a ich neochoty vykonávať dôkazy. Úkony trestného konania konštatované v napadnutom uznesení sa netýkajú sťažovateľa (výsluchy obvinených T., P., G., K. a Mgr. L.). V prípade výsluchu G. K. z 26. septembra 2018 ide o úkon, kde vyvstáva otázka vierohodnosti, úplnosti jeho evidencií (tabuľka v prílohe znaleckého posudku 54/2017), pretože najprv tvrdil, že ním uvádzané okolnosti sa nachádzajú v ním vytvorených záznamoch, čo vzápätí poprel a z tohto dôvodu došlo aj k prerušeniu výsluchu. Dôvodnosť trestného stíhania a väzby po dobu dvanástich mesiacov nemožno založiť na výpovedi jediného spoluobvineného, ktorého výpoveď môže byť motivovaná vlastnými záujmami. Trvanie dôvodov väzby je založené na prakticky identických dôvodoch, ako tomu bolo v podaní z 21. decembra 2017, a to nepodložených, široko a abstraktne koncipovaných hypotézach, podľa ktorých mal obvinený vedieť ako dopadne daňová kontrola, čo ho viedlo k zrušeniu spoločností T. s.r.o. a U. s.r.o.), ktorá argumentácia však po desiatich mesiacoch neobstojí. Žiadal, aby súdny prieskum dodržania prednostného vybavovania väzobných vecí podľa § 2 ods. 6 Tr. por. bol individualizovaný vo vzťahu k T.. T.. Navrhol, aby sťažnostný súd podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie vo výroku o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby a prepustil ho na slobodu alebo, aby bola väzba nahradená inštitútmí podľa žiadosti z 8. októbra 2018. Obvinený Mgr. U. L. v odôvodnení sťažnosti argumentoval tým, že samotné podozrenie, že spáchal trestné činy po dvanástich mesiacoch väzobného stíhania nepostačuje pre dôvodnosť väzby. Musí byť daný vyšší stupeň pravdepodobnosti spáchania trestnej činnosti, čo nebolo preukázané a v napadnutom uznesení hodnotené. V čase rozhodovania o väzbe nie je prítomná dôvodná obava pre preventívnu väzbu, dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nie je daný. Z dôkazov a správania obvineného nemožno ani v náznaku vyvodit', že by sa pokúšal o pokračovanie či opakovanie trestnej činnosti. Účasť na vyšetrovaných skutkoch nebola doposiaľ dostatočne preukázaná, citácia a chronológia dôkazov v rozhodnutí bez odôvodnenia nie je po dvanástich mesiacoch dostatočná. Sudca pre prípravné konanie sa nevysporiadal s argumentáciou v žiadosti o prepustenie, len konštatoval jej zhodu s predchádzajúcou argumentáciou a bez konkretizácie odkázal na predchádzajúce rozhodnutia o väzbe. Takýto postup je arbitrárny, v rozpore s jeho základnými právami podľa čl. 5 dohovoru. Je povinnosťou všeobecného súdu riadne odôvodniť rozhodnutie o väzbe. Rozhodnutie sa odvoláva na predchádzajúce rozhodnutia o väzbe, bez konkretizácie v akej argumentácii na tieto odkazuje, pričom takýto postup je v rozpore s judikatúrou ESLP. Sudca pri prípravné konanie je povinný v každom štádiu trestného konania skúmať dôvody väzby. Obvinený tak nemôže sťažnosťou napadnúť konkrétne argumenty a skutočnosti odôvodňujúce rozhodnutie o väzbe. Doposiaľ nebol trestne stíhaný, viedol usporiadaný rodinný život. Z rozhodnutia nie je zrejma existencia skutočného verejného záujmu, vzhľadom na prezumpciu neviny odôvodňujúceho výnimku z pravidla rešpektovania osobnej slobody, relevantné argumentačné vysporiadanie sa s inštitútmí nahradenia väzby s primeranými povinnosťami a obmedzeniami, aj pre prípad ich neuloženia. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť o prepustení na slobodu alebo o nahradení väzby sľubom v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., dohľadom probačného a mediáčného úradníka v zmysle § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a uložením primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 ods. 1 písm. a/, b/, h/ a j/ Tr. por., spočívajúcich v zákaze vycestovať do zahraničia, vykonávať podnikateľskú činnosť a činnosť štatutárneho alebo iného orgánu obchodnej spoločnosti a inak zastupovať akéhokoľvek podnikateľa a tiež v zákaze styku s obvinenými. Obvinený P. O. v sťažnosti namietal neúplnosť a nesprávnosť skutkových zistení a z nich vyvedených právnych záverov, zakladajúcich nepresvedčivosť, nepreskúmateľnosť a vecnú nedôvodnosť rozhodnutia. Súd v rozhodnutí nereflektoval skutočnosti, vyplývajúce z jeho výpovede učinenej v rámci rozhodovania o väzbe. Vo výpovedi objasnil právny dôvod - účel finančných prostriedkov od T. K., ktorému ich odovzdal G. K. a tomu zas P. P., pretože šlo o splátku pôžičky. Vo výpovedi objasnil aj spôsob vysporiadania zvyšných častí pôžičky. So splátkou časti pôžičky vo výške 60.000 eur poskytnutej P. P. mu pomohol G. H., zvyšná časť pôžičky bola vysporiadaná prevodom bytu P.. P.. Tieto skutočnosti zodpovedajú výpovediam T. a G. K. a P. P., listinným dôkazom, a to zmluve o pôžičke z 21. apríla 2017, kúpnej zmluve, návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ktoré sú vo vyšetrovacom spise. Dôvodnosť trestného stíhania nemôžu udržiavať len výpovede K., korešpondujúce v rozhodujúcich skutkových okolnostiach s obsahom jeho výpovede, prezentovanej pri ostatnom väzobnom rozhodovaní, podporne k výpovedi P. P. a množstvu listinných dôkazov. Dôvodnosť trestného stíhania tak, podľa jeho názoru, nadobúda charakter domnienok bez základu v procesných dôkazoch. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor ÚŠP“) sa k

sťažnostiam obvinených nevyjadril. Najvyšší súd ako súd nadriadený [§ 72 ods. 2 (veta štvrtá) Tr. por.] po preskúmaní veci zistil, že sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu sú prípustné [§ 83 (veta prvá) Tr. por.], boli podané oprávnenými osobami (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1 Tr. por.). Na podklade opravných prostriedkov sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosti nie sú dôvodné. Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť. Z hľadiska procesných predpisov je rozhodovaniu o väzbe venovaný prísny formálny pohľad, ktorý má vylúčiť alebo minimalizovať možnosť vzniku porušení základných práv a slobôd osôb, ktoré sa jej podrobujú. Účelom väzby z dôvodu uvedeného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je chrániť spoločnosť pred dokonaním trestného činu, alebo pred jeho opakovaním, či pokračovaním. Pri posudzovaní konkrétnej skutočnosti odôvodňujúcej obavu z následku uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné dôsledne vychádzať zo znalosti skutkových zistení a dôkaznej situácie v konkrétnej veci v danom štádiu konania a na základe týchto posúdiť, či vzatie obvineného do väzby (resp. ďalšie trvanie väzby) je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania. Pre rozhodnutie o väzbe (z hľadiska materiálnych podmienok) sa vyžaduje existencia dôvodného trestného stíhania - *conditio sine qua non* (podmienka, bez ktorej nie) reprezentovaného dôvodným podozrením zo spáchania trestného činu konkrétnou osobou a existencia niektorého z dôvodov väzby, čo je v prípade obvinených Mgr. U. L., P. O. a T. T. aj v súčasnom štádiu konania naplnené. Vzhľadom na dramatický vplyv pozbavenia slobody na základné práva jedinca konanie podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru musí v zásade spĺňať základné požiadavky spravodlivého konania podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru (rozsudok ESĽP z 13. februára 2001 vo veci Garcia Alva v. Nemecko, č. 23541/94), pričom princíp spravodlivosti („fairness“) v zmysle posledného označeného článku zaväzuje súdy, aby pre svoje rozhodnutia poskytli dostatočné dôvody (rozhodnutie ESĽP o prijateľnosti sťažnosti z 26. februára 2002 vo veci Bufferne v. Francúzsko, č. 54367/00). Rozhodovanie o väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 Tr. por. je vždy v rovine pravdepodobnosti (nie istoty) vo vzťahu k dôsledkom, ktoré môžu nastať, ak nebude obvinený vo väzbe. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Východ - Košice pod ČVS: PPZ-16/NKA-FP-VY-2017 z 13. októbra 2017, bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie, okrem iných osôb aj obvinenému Mgr. U. L. za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného v zmysle § 276 ods. 1, 2 písm. c/, 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, 2 písm. b/, 3 písm. c/, 4 písm. a/, c/ Tr. zák., P. O. za pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. c/, 4 Tr. zák. a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v zmysle § 233 ods. 1 písm. a/, 3 písm. c/, 4 písm. a/, c/ Tr. zák. a T. T. za zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 2 písm. c/, 4 Tr. zák. a

obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti v zmysle § 233 ods. 1 písm. a/, 3 písm. c/, 4 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mali dopustiť na skutkovom základe vyjadrenom v uznesení. Obvinení boli vzatí do väzby uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 15. októbra 2017, sp. zn. 4 Tp 26/2017, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06. novembra 2017, sp. zn. 2 Tost 36/2017, z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s tým, že P. O. začala lehota väzby plynúť 13. októbra 2017 o 06.00 hod., T. T. 13. októbra 2017 o 06.02 hod. a Mgr. U. L. 13. októbra 2017 o 06.15 hod. Najvyšší súd uznesením zo 7. mája 2018, sp. zn. 5 Tost 14/2018, väzbu obvinených predĺžil do 13. decembra 2018. Dôvodnosť trestného stíhania zakladá skutočnosť, že podľa uznesenia o vznesení obvinenia P. P. a G. K. založili štruktúrovanú skupinu osôb, dlhodobo pôsobiacu na území Slovenska a spoločne s obvinenými T. T., Mgr. U. T., T. K., Mgr. L., T., O. a ďalšími obvinenými, v úmysle páchania ekonomickej, najmä daňovej trestnej činnosti prostredníctvom fakturačných reťazcov, po vzájomnej dohode s osobami konajúcimi v mene objednávateľov, predstavujúcich v reťazcoch konečných odberateľov, registrovaných u správcu dane ako platcov DPH, zabezpečili poskytnutie rôznych reklamných služieb a za tieto plnenia vyhotovovali dodávateľské faktúry, v ktorých boli za ceny deklarované dodanie reklamných služieb účelovo vysoko nadhodnotené oproti reálnym nákladom na obstaranie fakturovaných reklamných služieb, pretože slúžili na umelé navyšovanie nákladov spoločnosti a zároveň navýšenie sumy, ktorú evidovali a uplatňovali si ako odpočet DPH z prijatých faktúr, čím účelovo znižovali svoju daňovú povinnosť z plnení, ktoré ako platcovia DPH fakturovali svojim odberateľom v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Na základe predchádzajúcej dohody im však z finančnej čiastky, ktorú uhradili a vo svojej vedomosti aj vykázali ako úhradu umelo nadhodnotených faktúr za deklarované dodanie reklamných služieb, bola vrátená ich podstatná časť späť v hotovosti ako tzv. čierne peniaze, pretože tieto finančné prostriedky už nebudú podliehať evidencnej povinnosti. Zakladali a prevádzkovali obchodné spoločnosti špecifikované v uznesení o vznesení obvinenia, v ktorých zabezpečovali aktivity potrebné k účelovému znižovaniu daňovej povinnosti, vyhotovovali účtovné doklady, podávali daňové priznania a najnižšie postavení členovia ako konatelia tzv. stratených spoločností uskutočňovali prevody na bankových účtoch a vyberali peňažné prostriedky v hotovosti. Vzniklo tak podozrenie o skrátení dane na úkor štátneho rozpočtu Slovenskej republiky najmenej 27.985.961,29 eur. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v danom prípade ide o rozsiahlu trestnú vec majetkovej povahy čomu nasvedčuje počet obvinených (63) a skutkov (101), pre ktoré sú obvinení stíhaní a v priebehu vyšetrovania, ktorej bolo v čase väzby obvinených vykonaných množstvo listinných dôkazov, rôznych znaleckých posudkov a dožiadaní alebo výsluchov obvinených a svedkov. Zo spisu sťažnostný súd zistil špecifické postavenie Mgr. U. L. v zločineckej skupine, podľa ktorého mal deklarovať jednak vstupy, a to najmä reklamné služby, tovary, LED obrazovky, tieto však boli umelo nadhodnotené, a to v jeho nárazníkových spoločnostiach K. a nástupníckej spoločnosti K., pričom ďalšie spoločnosti si mali prostredníctvom týchto spoločností objednávať takéto nadhodnotené služby za účelom získania peňazí z účtovníctva, pretože peniaze im boli následne, podľa vopred dohodnutých pokynov vrátené späť. Mechanizmus vracania peňazí a pomer delby prostriedkov popísal vo výpovedi G. K.. Takýto modus operandi vracania prijatých platieb potvrdil vo výpovedi aj G. H. vo vzťahu k zapojenej spoločnosti Q. U., T. K. vo vzťahu k zapojenej spoločnosti I. O. U., ktoré mu uhradila spoločnosť P. S., Q. T., potvrdil skutočnosti o rozsahu dodávania reklamných služieb od spoločností H. & T., I., potvrdil v zásade len fakturačné deklarovanie služieb, ako aj výpovede G. K.. Z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky je zrejmá vedomosť Mgr. U. L. o tom, že P. P. ovláda spoločnosť S. H.. Z kontrolných výkazov zabezpečených z Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky je zrejmé, že spoločnosť K. nadobudla od 1. januára 2014 do 2. apríla 2015 tovar a služby od spoločnosti H. & T. vo výške 453.220,-eur a od spoločnosti X. L. T. vstupy vo výške 169.000,- eur, ako aj ďalšie obchodné vzťahy medzi spoločnosťami, u ktorých bolo svedeckými výpoveďami potvrdené fiktívne či nadhodnotené fakturovanie reklamných tovarov a služieb, obdobne tomu je v prípade obchodovania a vstupov v nástupníckej spoločnosti sťažovateľa K. a tiež zo znaleckého posudku č. 54/2017, kde vo vzťahu k spoločnosti K. je konštatované vrátenie sumy 180.000,- eur. Podľa doterajších zistení OČTK mal byť P. O. ako konateľ spoločnosti V. Q. U. taktiež zapojený vo fakturačnom reťazci, charakterizovanom a špecifikovanom v uznesení o vznesení obvinenia, pričom mal vystupovať ako konečný odberateľ pre nárazníkové spoločnosti BM, H. & T., X. L. T. a ďalšie, pričom mal z vrátených peňazí za fakturované reklamné plnenia získať prostriedky vo výške 4 mil. eur, aktívne vystupoval ako konečný beneficiant výnosu z

trestnej činnosti. Účasť sťažovateľa na trestnej činnosti predbežne potvrdzujú výpoveď U. V., I. Q., G. K. a znalecké posudky č. 54/2017 JUDr. Ing. V. a znalecký posudok č. 3/2018 znalca Ing. T., kontrolné výkazy DPH spoločnosti V. Q. U., sumáre fakturácií pre odberateľov podľa vyššie uvedených dodávateľských spoločností H. & T., X. L. T. a ďalších. Zo znaleckého posudku č. 54/2017 vyplýva, že spoločnosť V. bola koncom roku 2016 a v roku 2017 odberateľom od spoločnosti I., pričom najprv boli vykonané úhrady a následne boli peniaze vracané späť odberateľskej spoločnosti, a od 14. do 27. júla 2017 bola vrátená suma 40.000 eur priamo O.. Z kontrolných výkazov je zrejma fakturácia od reklamných spoločností vo výške 4.060.608,33 eura, pričom zo znaleckého posudku je tiež zrejme, že zo spoločnosti I. boli prijaté úhrady následne zasielané spoločnosti V., pričom tieto boli identifikované číslom faktúry vystavenej dodávateľom. Dodávateľské vzťahy medzi spoločnosťami potvrdzuje aj účtovníčka U. V. a svedok I. Q., ako aj analýza údajov z USB kľúča G. K., ktorý si mal na tomto médiu zaznamenávať platby prospech jednotlivých spoločností. Znaleckým skúmaním bola tiež zistená komunikácia medzi P. P. a G. K., ohľadne vrátenia peňazí v prospech spoločnosti P. O., pričom v kontexte ďalších výpovedí a okolností je možné dospieť k záveru, že sa jednalo práve o účelovo fingované a vracané platby. Taktiež je z prípravného konania zrejme zapojenie T. T. ako konateľa spoločností T a U. v štruktúre fakturačných reťazcov, ktorý vystupoval ako konečný odberateľ v zdaňovacích obdobiach január 2014 až máj 2017, pričom je dôvodné podozrenie, že prostredníctvom v značnej miere fiktívne nadobudnutých reklamných služieb od spoločností X., X. a I. dochádzalo v jeho spoločnostiach k vykazovaniu nižšieho účtovného zisku bez zdanenia. Účasť na trestnej činnosti je zistená najmä výpoveďou G. K., P. P., znaleckými posudkami a sumármi fakturácií a analytickými listami kontrolných výkazov DPH Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. G. K. vo výpovedi potvrdil, že T. T. bol obchodníkom a zabezpečil aj koncového odberateľa, spoločnosť J., ktorej sa cez tohto obvineného vracali peňažné prostriedky. Vrátenie finančných prostriedkov vyplýva aj z analýzy záznamov o úhradách a vrátení finančných prostriedkov jednotlivým spoločnostiam v znaleckom posudku č. 54/2017, vypracovanom na podklade údajov z USB kľúča vydaného G. K.. Podľa analýzy boli spoločnosti U. vrátené platby vo výške 150.000 eur. Obvinený P. P. vo výpovedi potvrdil vedomosť o T. T., aj dodávateľské vzťahy v prospech jeho spoločnosti U. a tiež skutočnosť, že sťažovateľ mal svoju klientelu. Z analytických listov spoločnosti U je zrejme, že v tejto spoločnosti bola vykonaná daňová kontrola za obdobie roka 2015, ukončená po zrejme účelovom zániku spoločnosti, s výsledkom kontroly nález a dorub dane vo výške 79.115,64 eura a taktiež bola vykonaná daňová kontrola v spoločnosti T. s.r.o. za obdobie 11/2014, ukončená po zrejme účelovom zániku spoločnosti s výsledkom nález a dorub dane vo výške 79.115, 64 eura. Obvinený T. T. tak mal byť aktívne zapojený do stíhanej trestnej činnosti, pričom mal vystupovať prostredníctvom vlastných obchodných spoločností, ako aj voči koncovým klientom. Je tak nepochybná existencia množstva priamych dôkazov- svedeckých výpovedí Q. T., G. K., P. P., ako aj listinných dôkazov, a to najmä analytických listov z Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, výsledkov daňových kontrol a množstva ďalších, ktoré zakladajú dôvodnú obavu z možného pokračovania sťažovateľov v stíhanej trestnej činnosti, a to aj v čase rozhodovania o prepustení z väzby. Dôvodnosť podozrenia, že obvinení sa mali dopustiť konania, pre ktoré sú trestne stíhaní vyplýva okrem iného, z výpovede spoluobvineného G. K. zo 04. a 05. apríla 2018, keď vypovedal, že s obvineným P. O. komunikoval v čase neprítomnosti obvineného P. P., keď mu tento nechával odkazy a vysvetlil na akom podklade dospel k záveru, že išlo o vrátenie peňazí na základe dohodnutých podmienok medzi obvineným P. O. a obvineným P. P.. Na jeho výpoveď nadväzuje aj obsah USB kľúča ktorý jeho obhajca odovzdal orgánom činným v trestnom konaní, na ktorom je zaznamenaný priebeh finančných operácií aj medzi obchodnými spoločnosťami, ktoré mali obvinenému P. O. dodávať služby a jeho obchodnou spoločnosťou a ktorý bol aj predmetom vykonaného znaleckého dokazovania. V súvislosti s námietkami T. T. o vierohodnosti svedkov a dôkazov najvyšší súd zdôrazňuje, že v tomto štádiu trestného konania - kedy sa rozhoduje o dočasnom zaistení obvinených na účely prebiehajúceho trestného konania, neprislúcha konajúcim súdom definitívne sa voporadovať s nevierohodnosťou jednotlivých svedkov. Toto bude úlohou súdov, ktoré budú rozhodovať vo veci samej (samozrejme, ak bude podaná obžaloba), avšak až po zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne. Z pohľadu rozhodovania o väzbe je dôležité to, či je v danom štádiu trestného konania daná dôvodnosť trestného stíhania, resp. či sa dôvodnosť trestného stíhania skôr prehlbuje prípadne oslabuje. Dôvod, pre ktorý boli vzatí do väzby vyplýva predovšetkým zo samotného charakteru trestnej činnosti, ktorú mali obvinení páchať dlhodobo, sofistickým a obozretným spôsobom a mali si trestnou činnosťou

zabezpečovať nadštandardné príjmy. Tieto okolnosti prípadu spočívajúce v dĺžke času a spôsobe, ktorým mali uvedení obvinení trestnú činnosť páchať odôvodňujú obavu z ich konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v prípade, ak by boli prepustení z väzby na slobodu aj v súčasnom štádiu trestného stíhania. Najvyšší súd opakovane zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine, ale posudzujú či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, trestného činu. Existencia dôvodného podozrenia predpokladá danosť skutočností a informácií, ktorými možno nezávislého a objektívneho pozorovateľa presvedčiť o tom, že dotyčná osoba sa mohla dopustiť trestného činu. Skutočnosti zakladajúce podozrenie však nemôžu byť na úrovni dôkazov potrebných k odôvodneniu odsúdenia alebo k podaniu obžaloby. Uznesenie o vznesení obvinenia obsahuje dostatočne konkrétny opis toho, v čom mala spočívať činnosť sťažovateľov vo vzťahu k trestnej činnosti, kladenej im za vinu, v podstate od roku 2014 až doposiaľ. Daná trestná vec je v počiatočnom štádiu trestného stíhania, pričom ide o značnú rozsiahlosť, čo do počtu obvinených (63), ako aj skutkov (101). V daných súvislostiach treba zdôrazniť, že skutkovo ide o vysoko sofistikovanú ekonomicko - daňovú trestnú činnosť. Vzhľadom na vyjadrené najvyšší súd uzavrel, že existuje dostatok konkrétnych podkladov, na ktorých je v rovine rozumnej (nie absolútnej) istoty založená existencia obavy, že v trestnej činnosti rovnakého či obdobného charakteru budú pokračovať, resp. že trestné činy, o ktoré sa pokúsili, dokonajú. Obvinení z kontextu svedeckých výpovedí účelovo vytrhávajú konštatácie, aby znížili závažnosť stíhaného konania a povahu a rozsah účasti. Podľa názoru najvyššieho súdu špecializovaný trestný súd dostatočne vysvetlil povahu trestnej činnosti, kladenej im za vinu, vychádzajúc aj z výsluchov svedka G. H. z prípravného konania, ktorý konkretizoval ich účasť na trestnej činnosti, účelovom fakturovaní reklamnej činnosti, účasti na akciách, poskytovaní veľkoplošných obrazoviek, v úmysle dosiahnutia nelegálnej daňovej optimalizácie vystavovaním nákladových faktúr spoločnosťami X., I., H. a ďalšími. Sťažovatelia vystupovali vo fakturujúcich spoločnostiach H. a I. ako štatutári, spoločníci. Najvyšší súd zdôrazňuje význam a postavenie obvinených v reťazci, pôsobiacich ako štatutári nárazníkových spoločností, ako aj koncoví užívatelia nelegálne fakturovaných služieb pre nárazníkové spoločnosti. Najvyšší súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa a rovnako konštatuje, že u obvinených P. O., T. T. a Mgr. U. L. naďalej pretrváva existencia dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Doteraz vykonané dokazovanie svedčí o existencii podozrenia, že vo vzťahu ku konaniu obvinených, (medzi ktorých patria aj sťažovatelia) ide o zabehnutý spôsob trestnej činnosti, charakterizovaný ich vzájomne dohodnutým prepojením prostredníctvom výkonu podnikateľskej činnosti v obchodných spoločnostiach, následkom čoho mala byť štátu spôsobená reálna škoda v podobe skrátenia dane, resp. legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Mechanizmom vrátenia finančných prostriedkov obvinenými zastupujúcich podnikateľské subjekty zapojené do reťazca ako tzv. koncové spoločnosti možno vyvodit' dôvodný záver o existencii podozrenia, že toto konanie má za následok neodvedenie, resp. nezaplatenie dane z pridanej hodnoty. Dôvodné podozrenie z rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti, ktorá mala byť páchaná po dlhšiu dobu opakovaním činov naplňajúcich znaky rovnakej skutkovej podstaty, t. j. formou pokračovania v trestnom čine (§ 122 ods. 10 Tr. zák.), ako aj z toho, že sa mali dopustiť viacerých úmyselných trestných činov v reálnom súbehu a trestnú činnosť páchať až do zadržania môžu predstavovať konkrétne skutočnosti, z ktorých vyplýva dôvodná obava v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. t. j., o pokračovaní v trestnej činnosti. Z obsahu predloženého spisu tiež vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní v rámci dokazovania v priebehu doterajšieho konania zadovážili celý rad znaleckých posudkov z rôznych odborov a dožiadaní a vykonali výsluchy veľkého počtu obvinených a svedkov. V danej súvislosti je potrebné zdôrazniť, že získané dôkazy je potrebné nie len zadovážovať a zhromažďovať, ale priebežne vykonávať aj ich konzekventnú analýzu jednotlivo a následne aj vo vzájomných súvislostiach. Takáto činnosť orgánov prípravného konania, vo veci tak vysoko sofistikovanej a rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti, predpokladá nie len vysokú odbornú sústredenosť, ale aj značnú časovú náročnosť. Z tohto pohľadu najvyšší súd považuje doterajšie konanie orgánov prípravného konania za dostatočne efektívne a plynulé. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Prokurátor v lehote siedmich dní predložil žiadosť obvineného sudcovi pre prípravné konanie, ktorý o nej rozhodol napadnutým uznesením v lehote šiestich dní. Uvedené lehoty

vzhľadom na rozsah posudzovanej trestnej veci zodpovedajú požiadavke zákona rozhodnúť o nej bez meškania. Sťažnostný súd mal tým za preukázané, že konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, bolo vykonané v súlade so zákonom a k porušeniu práv obvineného nedošlo. Nahradeniu väzby obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka bráni charakter, rozsah, závažnosť a následok činov, pre ktorý sú trestne stíhaní a najvyšší súd v posudzovanej veci nezistil žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Sťažnostný súd sa stotožňuje so záverom, že obvinení sú stíhaní pre rozsiahlu trestnú činnosť, závažnosť trestnej činnosti, rozsah a spoločenská škodlivosť, ako aj povaha prípadu neumožňuje dospieť k záveru, že nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka či miernejším prostriedkom, ktorý by neznamenal tak výrazný zásah do ich práva na osobnú slobodu. Obvinení sú trestne stíhaní okrem iného za obzvlášť závažný zločin, pri ktorom je možné tieto náhradné inštitúty väzby prijať len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu (§ 80 ods. 2, § 81 ods. 1 Tr. por.), čo v tomto prípade nebolo splnené. Práve naopak, vzhľadom k rozsahu a závažnosti stíhanej trestnej činnosti, ako aj jej špecifik (dlhodobosť, jej realizácia v rámci bežnej podnikateľskej činnosti) sa izolácia potenciálnych páchatel'ov javí ako jediný možný prostriedok ochrany pred ich konaním a zabezpečenia účelu trestného konania. Najvyšší súd nezistil takéto výnimočné okolnosti v zmysle § 80 ods. 2 Tr. por., umožňujúce nahradenie väzby obvineného, stíhaného pre obzvlášť závažný zločin. Na podklade vyjadreného najvyšší súd sťažnosti obvinených ako nedôvodné podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.